

Alen Bajrović, sin stradalog Osma Bajrovića

Prvenstveno bih svima da se zahvalim prisutnima, posebno svojim sugrađanima koji su shvatili i smogli snage da dođu i budu među nama. Puno vam hvala.

Ja sam Bajrović Alen, sin Osma Bajrovića, kojeg je policija države Crne Gore, tačnije MUP-a Herceg Novi, zarobila u našoj kući u Bijeloj. Tog maja 1992. godine, dvojica uniformisanih policajaca hercegnovskog MUP-a upadaju u našu kuću nasilno i istrjavaju moga oca iz zagrljaja mene i moje sestre Adise. Bez ikakvog odgovora zbog čega ga zarobljavaju, odvođe ga u vozilo marke Zastava i utamniče ga baš upravo u ovoj zgradi MUP-a Herceg Novi.

Moja majka je pokušala saznati više informacija o tome zašto je tog dana zarobljen. Nikada nije dobila nikakav odgovor. Dolazila je par dana nakon tog zarobljavanja upravo tražeći informacije od tadašnjih uposlenika zgrade MUP-a Herceg Novi kako bi joj rekli zašto su ga zarobili i gdje je on tog momentai. Oni su je bukvalno otjerali i rekli joj: nemoj i ti da završiš isto kao i on.

Tako su prolazili dani, mjeseci, godine. Mi nikada nismo dobili nikakvu informaciju o tome zbog čega i ko je zarobio moga oca Osma Bajrovića. 1993. godine moja majka je uputila pismo tadašnjem ministru policije da joj da neku informaciju vezano za oca moga, Bajrović Osma, ali odgovor je izostao. Od svega, ostala je samo jedna povratnica da je pismo uručeno.

Moram naglasiti da smo mi, kao porodica, vodili sudski postupke protiv države Crne Gore. Još uvijek u nekim dijelovima vodim postupke pred domaćim sudovima. Takođe moram naglasiti da smo vodili postupak i pred Evropskim sudom za ljudska prava u Strazburu i mogu vam reći da smo uspjeli ostvariti pravdu. Dobili smo presudu iz suda u Strazburu gdje je država kriva i ogriješila se o zakone i čak država mora da nadoknadi štetu nama kao porodicama žrtava.

Takođe, sada bih uputio pitanja predstavnicima tužilačke i sudske vlasti u Crnoj Gori. Nakon velikih obećanja vrhovnog državnog tužioca Milorada Markovića da će da se bavi ovim ratnim zločinima danas mu postavljam pitanje: Ko je zarobio moga oca? Gdje je on ubijen?

Takođe postavljam pitanje Specijalnom državnom tužilaštvu kada će krenuti u procesuiranje ovog ratnog zločina, jer je poslednji momenat da to učini kako bi priveli pravdi one koji su pravili ovaj ratni zločin, a mi vrlo dobro znamo ko je tada bio uposlenik MUP-a Herceg Novi, kao i ko je sjedao u kožnim foteljama tadašnje vlasti. Ne možemo apstinirati nikoga ko je tad bio ratni zločinac, ni one koji danas nisu sa nama - koji su prirodnom smrću umli kao ni one koji su danas živi i uživaju u penzijama za ovaj ratni zločin, smrt moga oca i ostalih stotina ljudi. Mi ni danas ne znamo tačan broj zarobljenih, to su samo špekulacije, a kamoli da znamo gdje su oni završili. Ja i dalje potražujem posmrtnu ostatku moga oca. Tako da očekujem od Specijalnog tužilaštva da pokrene ovaj sudski postupak i da sve one koji su učestvovali u ovom ratnom zločinu procesuiraju – od onih koji su bili direktni izvršioci tako do onih koji su bili nalogodavci i one koji su vršili određene funkcije u tadašnjoj vlasti po komandnoj odgovornosti za taj ratni zločin.

Sa druge strane, zahvaljujem se predstavnicima Opštine, predsjedniku Opštine Stevanu Katiću kao i predsjedniku Skupštine opštine, Mići Konjeviću, što su danas otvorili vrata nama kao žrtvama i pružili ruku da će se u narednom periodu raditi na izgradnji spomenika u krugu zgrade MUP-a HN.

Takođe pozivam ministarstva policije da izađu u susret i već sutra krenu u izdavanju saglasnosti za izgradnju spomenika u krugu zgrade policije, kao i Ministarstvu kulture da već danas erene u realizaciju podizanja ovog spomenika.

Sa druge strane, moram se zahvaliti svima onima koji su radili svih ovih godina na jednom dijelu reparacija ovog ratnog zločina. Hvala vam svima koji prisustvujete i koji svake godine dolazite na obilježavanje dana sjećanja ovog ratnog zločina. Očekujem svake naredne godine da će nas biti više kako bi ovu bol i tugu, za mojim ocem i svim tim preko stotinu ljudi koji su zarobljeni, položili cvijeće i vijence na ovu zgradu MUP-a koja podsjeća na ovaj ratni zločin. Očekujem da naredne godine ćemo imati spomenik u krugu zgrade MUP-a HN kako bi dostojanstveno mogli položiti cvijeće.

Još jednom podsjećam Specijalno i Vrhovno državno tužilaštvo, kao i sudove, da odmah počnu da rade na rasvjetljavanju ovog ratnog zločina da ne bude 33 godine njihovog rada i ovog naroda koji redovno daje njima plate a oni ništa ne rade, već pomažu u skrivanju ratnih zločinaca. Ako ima nekoga od predstavnika Specijalnog ili Vrhovnog tužilaštva volio bih da nam se obrati da čujemo šta su uradili za ovaj period i za ovih 33 godine na rasvjetljavanju ovog stravičnog zločina. Moram naglasiti da je ovo najveći ratni zločin u zadnjih 100 godina na prostoru Crne Gore, a ovo je zločin koji je upravo uradila država Crna Gora. Zločin sa potpisom tadašnjih vlasti Crne Gore.

Hvala vam svima. Trpim velike emotivne probleme tako da ne mogu da govorim duže, a imalo bi se mnogo šta reći. Hvala vam svima.